

Egyezmény a Magyar Népköztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén

A Magyar Népköztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya, attól az óhajtól vezetve, hogy kölcsönös gazdasági kapcsolataikat tovább bővítsék és megkönnyítsék, elhatározták, hogy Egyezményt kötnek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén, és megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

(1) Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak, kivéve, ha az Egyezmény másképpen rendelkezik.

(2) Tekintet nélkül az Egyezmény bármely rendelkezésére, kivéve a jelen cikk [\(3\) bekezdését](#), az egyik Szerződő Állam úgy adóztathatja az ebben az Államban – a 4. Cikkben (Lakóhely az adó szempontjából) foglalt meghatározás szerint – illetőséggel bíró személyeket és állampolgárait (ideértve az Egyesült Államok esetében a volt állampolgárokat is), mintha az Egyezmény nem lépett volna hatályba.

(3) A [\(2\) bekezdés](#) rendelkezései nem érintik:

a) az egyik Szerződő Állam által a 15. Cikk [\(2\) bekezdése](#) (Nyugdíj), a 20. Cikk (Mentesítés a kettős adóztatás alól), a 21. Cikk (Egyenlő elbánás) és a 22. Cikk (Egyeztető eljárás) alapján nyújtott előnyöket; és

b) az egyik Szerződő Állam által a 16. Cikk (Közszolgálat), a 17. Cikk (Tanárok), a 18. Cikk (Tanulók és ipari, kereskedelmi tanulók) és a 24. Cikk (Az Egyezmény hatálya a diplomáciai és konzuli tisztviselőkre, a belső jogszabályokra és az egyéb szerződésekre) alapján olyan természetes személyeknek nyújtott előnyöket, akik nem állampolgárai ennek az Államnak, és ott bevándorlóknak sem minősülnek.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) Az Egyezmény azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem után a Szerződő Államok bármelyike beszed.

(2) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, a következők:

a) az Egyesült Államok esetében, a Belföldi Állami Bevételek Törvénykönyve (Internal Revenue Code) által előírt szövetségi jövedelemadók és a külföldi biztosítóknak kifizetett biztosítási díjak után és a magánalapítványokkal kapcsolatban kivetett közvetett adók, de kivéve a felhalmozott jövedelem adóját és a személyi „holding” társaság adóját.

b) A Magyar Népköztársaság esetében:

i) az általános jövedelemadó,

ii) a szellemi tevékenységet folytatók jövedelemadója,

iii) a nyereségadó,

- iv)* a külföldi részvétellel működő gazdasági társulások nyereségadója,
- v)* a vállalati különadó,
- vi)* a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetései utáni illeték,
- vii)* az állami vállalatok nyereségadója, és
- viii)* a községfejlesztési hozzájárulás, de csak az Egyezmény alá eső jövedelemadók tekintetében kivetett adó mértékéig.

(3) Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az egyik Szerződő Állam az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezet. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást az adójogszabályaikban végrehajtott bármely változásról és értesíteni fogják egymást bármely, az Egyezmény alkalmazására vonatkozóan közzétett hivatalos anyagról, ideértve a magyarázatokat, szabályozásokat, döntéseket vagy bírósági határozatokat.

(4) A 21. Cikk (Egyenlő elbánás) céljaira az Egyezmény alkalmazandó az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága által kivetett minden fajtájú és elnevezésű adóra is. A 23. Cikk (Tájékoztatáscsere) céljaira az Egyezmény alkalmazandó az egyik Szerződő Állam által kivetett minden fajtájú adóra is.

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) Az Egyezményben, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a személyi társaságot, a társaságot vagy jogi személyt, a hagyatékot, a trösztöt és minden más személyi egyesülést;

b) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

c) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

d) az „állampolgár” kifejezés jelenti:

i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek, és

ii) mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik;

e) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet hajó vagy légitársaság bonyolít le, kivéve, ha az ilyen szállítás csak a másik Szerződő Államban levő helyek között bonyolódik le;

f) az „illetékes hatóság” kifejezés

i) az Egyesült Államok esetében a pénzügyminisztert vagy képviselőjét, és

ii) a Magyar Népköztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy képviselőjét jelenti;

g) i) az „Egyesült Államok” kifejezés jelenti az Amerikai Egyesült Államokat, és

ii) földrajzi értelemben az „Egyesült Államok” kifejezés nem foglalja magában Puerto Ricót, a Virgin-szigeteket, Guamot, vagy az Egyesült Államok egyéb birtokait vagy területeit; és

h) a „Magyar Népköztársaság” kifejezés, földrajzi értelemben, jelenti a Magyar Népköztársaság területét.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, és fenntartva a 22. Cikk (Egyeztető eljárás) rendelkezéseit, bármely, másképpen meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak az Egyezmény által érintett adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint, ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, állampolgársága, üzletvezetésének helye, bejegyzésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles, feltéve azonban, hogy:

a) ez a kifejezés nem foglal magában olyan személyt, aki ebben a Szerződő Államban csak az ott levő forrásokból származó jövedelem vagy az ebben az Államban levő vagyon után adóköteles; és

b) személyi társaság, hagyaték vagy tröszt által élvezett vagy fizetett jövedelem esetében ez a kifejezés csak annyiban nyer alkalmazást, amennyiben az ilyen személyi társaság, hagyaték vagy tröszt által élvezett jövedelem úgy adózik, mint az ebben a Szerződő Államban illetőséggel bíró személy akár saját kezénél, akár üzlettársainál vagy kedvezményezettjeinél adóköteles jövedelme.

(2) Amennyiben egy természetes személy az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy a természetes személy adójogi helyzete a következőképpen határozandó meg:

a) a természetes személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelybe állandó lakóhellyel rendelkezik. Ha a természetes személy mindkét Szerződő Államban rendelkezik, vagy egyik Szerződő Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy a természetes személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a természetes személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, úgy a természetes személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a természetes személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy a természetes személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára; és

d) amennyiben a természetes személy mindkét Szerződő Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai egymással egyetértésben rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései szerint egy társaság mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy az, hogy az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége jogszabályai szerint hozták létre vagy szervezték meg, ebben az Államban tekintendő illetőséggel bírónak.

(4) Amennyiben az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései szerint egy személy, amely más, mint egy természetes személy vagy egy társaság, mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy a

Szerződő Államok illetékes hatóságai törekednek egymással egyetértésben rendezni a kérdést és meghatározni, hogy az Egyezmény milyen módon alkalmazandó az ilyen személyre.

(5) Az Egyezmény értelmében egy természetes személy, aki az egyik Szerződő Állam állampolgára, egyúttal ebben az Államban illetőséggel bíró személynek is tekintendő, ha *a)* ez a természetes személy ennek az Államnak az alkalmazottja vagy a másik Szerződő Államban vagy egy harmadik Államban levő megbízottja; *b)* a természetes személy közszolgálatot végez az elsőként említett Állam részére; és *c)* a természetes személy a jövedelemadó területén ugyanolyan kötelezettségeknek van alávetve az először említett Államban, mint az először említett Államban illetőséggel bíró személyek. Az alkalmazottal együtt lakó és a fenti *c)* pontban foglalt követelmények alá eső házastárs és kiskorú gyermekek szintén az először említett Államban illetőséggel bíróknak tekintendők.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti, illetőleg termelőberendezést jelent, amellyel a vállalkozás a tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt; és

f) a bányát, az olaj- vagy földgázkutat, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

(3) Az építési kivitelezés vagy szerelés, vagy a természeti kincsek feltárására vagy kiaknázására használt berendezés vagy mélyfúró-berendezés vagy hajó csak akkor képez telephelyet, ha időtartama 24 hónapot meghalad.

(4) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytasson; és

f) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag e bekezdés *a)-e)* pontjaiban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn.

(5) Tekintet nélkül az [\(1\) és \(2\) bekezdések](#) rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a [\(6\) bekezdés](#) nyer alkalmazást – egy vállalkozás érdekében

tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amelyet ott rendszeresen felhasznál arra, hogy az ilyen vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a [\(4\) bekezdésben](#) említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti, illetőleg termelőberendezésben fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti, illetőleg termelőberendezést telephellyé.

(6) A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(7) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural, vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingyatlan vagyontól (ingatlantulajdon) származó jövedelem

(1) Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól (ingatlantulajdon) élvez, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

(2) Az „ingatlan vagyontól” kifejezést annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyont fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyont tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyont haszonélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; hajók és légitjárművek nem tekintendők ingatlan vagyontnak.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyont közvetlen használatából, bérbe adásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

(4) Az [\(1\) és \(3\) bekezdések](#) rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyontól származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyontól származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége ebben a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) A [\(3\) bekezdés](#) rendelkezéseit fenntartva, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló és független vállalkozás fejtene ki.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségek ésszerű összegét, kutatási és fejlesztési költségeket, kamatot és a vállalkozás mint egész (vagy annak a telephelyet magában foglaló része) miatt felmerült más költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) A telephelynek nem tudható be nyereség:

a) javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása, vagy

b) javaknak vagy áruknak a telephely részére, annak használatára történő pusztá kiszolgáltatása miatt.

(5) Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Hajózás és légiforgalom

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának az a nyeresége, amely hajóknak vagy légijárműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak ebben az Államban adóztatható.

(2) E cikk értelmében a hajók vagy légijárművek nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja az olyan nyereséget, amely a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajóknak vagy légijárműveknek személyzettel vagy anélkül való bérbe adásából származik, amennyiben ez a bérleti nyereség az [\(1\) bekezdésben](#) említett más nyereséggel függ össze.

(3) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának olyan nyeresége, amely javaknak vagy áruknak a nemzetközi forgalomban való szállítására használt konténerek (beleértve a vontatókat és a konténerek szállítására szolgáló, azokhoz kapcsolódó berendezést) használatából, fenntartásából vagy bérbeadásából származik, csak ebben az Államban adóztatható.

(4) E cikk rendelkezései alkalmazandók akkor is, ha a vállalkozásnak javak vagy személyek szállítására ügynöksége van a másik Államban, de csak a hajón vagy légijárműveken való szállítással közvetlenül összefüggő tevékenység erejéig, ide értve az azzal kapcsolatos, kiegészítő jellegű tevékenységeket.

9. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban bír illetőséggel, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a haszonhúzó olyan társaság, amely közvetlenül vagy közvetve az osztalékot fizető társaság szavazásra jogosító tőkéjének legalább 10 százalékban tulajdonosa;

b) minden egyéb esetben az osztalék bruttó összegének 15 százalékát.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) Az e cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból – kivéve a követeléseket – származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adójoga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

(4) Az [\(1\) és \(2\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekelttség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk (Vállalkozási nyereség) vagy a 13. Cikk (Szabad foglalkozás) rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(5) Ha egy társaság az egyik Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy a másik Szerződő Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha

a) az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik,

b) az érdekelttség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, vagy

c) az osztalékot egy olyan telephelynek betudható nyereségből fizetik, amely a társaságé volt ebben a másik Államban, feltéve, hogy a társaság valamennyi forrásból származó bruttó jövedelmének legalább 50 százaléka olyan telephelynek volt betudható, amely ebben a másik Államban a társaságé volt.

Ha a c) pont alkalmazandó és az a) és b) pontok nem nyerne alkalmazást, bármely ilyen adó a [\(2\) bekezdésben](#) foglalt korlátozások alá esik.

10. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az Egyezményben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzálogjoggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állami kölcsönökből és a kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve a kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumot vagy jutalmat.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk (Vállalkozási nyereség) vagy a 13. Cikk (Szabad foglalkozás) rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

11. Cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképfilmeket vagy rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy hangszalagokat, szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások vagy más hasonló jog vagy vagyoni érték használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk (Vállalkozási nyereség) vagy a 13. Cikk (Szabad foglalkozás) rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

12. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő, a 6. Cikk [\(2\) bekezdésben](#) (Ingatlan vagyon) meghatározott ingatlan vagyon elidegenítéséből élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítéséből elérnek, a másik Államban adóztatható. Mindazonáltal az egyik Szerződő Állam vállalkozásának az a nyeresége, amely az ilyen vállalkozás által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légitársaságok vagy konténerek elidegenítéséből származik, csak ebben az Államban adóztatható.

(3) Az [\(1\) és \(2\) bekezdésekben](#) nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

13. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró természetes személy szabad foglalkozás kifejtéséből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha az ilyen foglalkozást a másik Szerződő Államban fejt ki és

a) a természetes személy a vonatkozó adózási évben összesen 183 napot meghaladó időszakot vagy időszakokat tölt el ebben a másik Államban vagy

b) a természetes személy tevékenységének kifejtéséhez ebben a másik Államban rendszeresen állandó berendezéssel rendelkezik, de a jövedelemből csak annyi, amennyi ennek az állandó berendezésnek tudható be.

(2) A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok, művészek, sportolók, könyvelők és könyvszakértők önálló tevékenységét.

14. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 15. Cikk (Nyugdíj) és a 16. Cikk (Közszolgálat) rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó adózási évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

(3) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az a térítés, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű rendes állományának tagjaként végzett nem önálló munkáért jár, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

15. Cikk

Nyugdíj

A 16. Cikk (Közszolgálat) [\(2\) bekezdésében](#) foglalt rendelkezések fenntartásával

1. a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy korábbi, nem önálló munkáért maga élvez, csak ebben az Államban adóztatható, és

2. a társadalombiztosítási fizetések és más állami nyugdíjak, amelyeket az egyik Szerződő Állam fizet olyan természetes személynek, aki a másik Szerződő Államban bír illetőséggel vagy az Egyesült Államok állampolgára, csak az először említett Szerződő Államban adóztathatók.

16. Cikk

Közszolgálat

(1) a) A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy politikai egységének vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették és a kedvezményezett ebben a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, aki:

i) ennek az Államnak az állampolgára; vagy

ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

(2) a) A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik politikai egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alaptól egy természetes személynek az

ezen Államnak vagy politikai egységének vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal, ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a kedvezményezett annak az Államnak állampolgára, és ott illetőséggel bír.

(3) A 13. Cikk (Szabad foglalkozás), a 14. Cikk (Nem önálló munka) és a 15. Cikk (Nyugdíj) rendelkezései alkalmazandók, az esettől függően, az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett üzleti, illetőleg termelőtevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre vagy nyugdíjra.

17. Cikk

Tanárok

(1) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyt a másik Szerződő Állam Kormánya, egyik politikai egysége, vagy helyi hatósága, vagy ebben a másik Szerződő Államban levő egyetem vagy más elismert oktatási intézmény meghívja ebbe a másik Szerződő Államba előreláthatólag két évet nem meghaladó időszakra tanítás vagy kutatás folytatása vagy mindkettő céljából valamely egyetemen vagy más elismert oktatási intézménynél, és ez a személy elsősorban ezzel a céllal jön ebbe a másik Szerződő Államba, úgy az ilyen egyetemen vagy oktatási intézménynél végzett tanításból vagy kutatásból származó jövedelmét ennek a másik Szerződő Államnak mentesítenie kell az adó alól attól a naptól számított két évet meg nem haladó időszakra, amelyen ebbe a másik Szerződő Államba érkezett.

(2) E cikk nem alkalmazandó a kutatásból származó jövedelemre, ha ezt a kutatást nem közérdekből, hanem elsősorban bizonyos személy vagy személyek magánérdekéből végzik.

18. Cikk

Tanulók és ipari, kereskedelmi tanulók

(1) Az az összeg, amelyet olyan tanuló, gyakornok vagy ipari, kereskedelmi tanuló kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az először említett Szerződő Államban teljes idejű tanulmányi vagy szakmai képzési célból tartózkodik, nem adóztatható ebben az Államban, feltéve, hogy ezeket a fizetéseket részére ezen az Államon kívül levő forrásokból teljesítik.

(2) Az a természetes személy, akire az [\(1\) bekezdés](#) alkalmazást nyer, választhatja azt, hogy az először említett Államban illetőséggel bíró személyként kezeljék. Ezt a választást alkalmazni kell a választás adózási évének és a következő adózási éveknek minden olyan időszakára, amelyek folyamán a természetes személy az [\(1\) bekezdés](#) alá esőnek minősül és a választás csak ezen Állam illetékes hatóságának hozzájárulásával vonható vissza.

19. Cikk

Minden egyéb jövedelem

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

20. Cikk

Mentesítés a kettős adóztatás alól

(1) Az Egyesült Államok esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni: Az Egyesült Államok jogszabályainak rendelkezései szerint és korlátozásait fenntartva (amint azok időről időre módosulhatnak az itteni alapelv megváltoztatása nélkül), az Egyesült Államok

engedélyezni fogja az Egyesült Államokban illetőséggel bíró személynek vagy az Egyesült Államok állampolgárának, hogy a Magyar Népköztársaságnak fizetett adó megfelelő összegét beszámítsa az egyesült államokbeli jövedelemadóba; és abban az esetben, ha egy egyesült államokbeli társaság legalább 10 százalékban tulajdonosa egy olyan, a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró társaság szavazásra jogosító tőkéjének, amelytől bármely adózási évben osztalékot kap, az Egyesült Államok engedélyezni fogja, hogy az egyesült államokbeli jövedelemadóba beszámítást nyerjen annak a jövedelemadónak a megfelelő összege, amelyet ez a társaság a Magyar Népköztársaságnak fizet olyan nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik. A megfelelő összeg megállapításánál a Magyar Népköztársaságnak fizetett jövedelemadó összegét kell alapul venni, a beszámítás azonban nem haladhatja meg az Egyesült Államok jogszabályai által az adózási évre (az Egyesült Államokon kívüli forrásokból származó jövedelem egyesült államokbeli adójába történő beszámítás behatárolására) megállapított korlátozásokat. A Magyar Népköztársaságnak fizetett adó vonatkozásában, az egyesült államokbeli beszámítás alkalmazása szempontjából a 2. Cikk (Az Egyezmény alá eső adók) (2) *b*) és [\(3\) bekezdéseiben](#) említett adók tekintendők jövedelemadónak.

(2) A Magyar Népköztársaság esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy:

i) olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezései szerint, kivéve az 1. Cikk (Személyi hatály) [\(2\) bekezdését](#), az Egyesült Államokban adóztatható, vagy

ii) az Egyesült Államokban levő forrásokból származó jövedelmet élvez, amely csak az 1. Cikk (Személyi hatály) [\(2\) bekezdése](#) alapján adóztatható,

úgy a Magyar Népköztársaság, *a b*) és *c*) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával, ezt a jövedelmet kiveszi az adóztatás alól.

b) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 9. Cikk [\(2\) bekezdésének](#) rendelkezései szerint az Egyesült Államokban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel az Egyesült Államokban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely az Egyesült Államokból élvezett erre a jövedelemre esik.

c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem ki van véve az adóztatás alól a Magyar Népköztársaságban, a Magyar Népköztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére történő adómegállapításnál figyelembe veheti a kivett jövedelmet.

21. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai, akár illetőséggel bírnak a Szerződő Államok egyikében, akár nem, a másik Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Az előző mondat szempontjából az olyan állampolgárok, akik az egyik Szerződő Állam által az egész világról származó jövedelem után adóztatásnak vannak alávetve, nincsenek azonos körülmények között azokkal az állampolgárokkal, akik ilyen adóztatásnak nincsenek alávetve.

(2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a cikk nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

(3) Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licenrdij és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható e vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyekkel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(5) Az „adóztatás” kifejezés ebben a cikkben bármilyen fajtájú és megnevezésű adót jelent, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik politikai egysége vagy helyi hatósága kivet.

22. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek vagy ezen Állam állampolgárának véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezménynek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy amelynek állampolgára.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket ír is elő a Szerződő Államok belső törvényhozása.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek.

(5) A Szerződő Államok illetékes hatóságai szabályokat írhatnak elő az Egyezmény céljainak elérése érdekében.

23. Cikk

Tájékoztatáscsere

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény vagy a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírányzott adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk (Személyi hatály) nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást ugyanúgy kell titokban tartania, mint az Állam belső jogszabályai szerint nyert információkat és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény hatálya alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével és az azokra vonatkozó perléssel, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célokra használhatják fel a tájékoztatásokat. Ezek a személyek vagy hatóságok nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatásokat hozzáférhetővé tehetik.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok a Szerződő Államok egyikét köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan felvilágosítások adására, amelyek az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás adására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

(3) Ha e cikk szerint az egyik Szerződő Állam tájékoztatást kér, a másik Szerződő Állam a tájékoztatást, amelyre a kérelem vonatkozik, ugyanolyan módon és mértékben fogja beszerezni, mintha az először említett Állam adója ennek a másik Államnak az adója lenne és azt ez a másik Állam szedné be. Ha az egyik Szerződő Állam illetékes hatósága ezt kifejezetten kéri, úgy a másik Szerződő Állam illetékes hatósága e cikk alapján tanúvallomások és közzé nem tett eredeti okmányok (beleértve könyveket, okiratokat, nyilatkozatokat, feljegyzéseket, számlákat vagy iratokat) másolatai formájában fog tájékoztatást nyújtani olyan mértékben, ahogyan ennek a másik Államnak a jogszabályai és államigazgatási gyakorlata szerint az ilyen tanúvallomások és okmányok a saját adóira vonatkozólag beszerezhetőek.

24. Cikk

Az Egyezmény hatálya a diplomáciai és konzuli tisztviselőkre, a belső jogszabályokra és az egyéb szerződésekre

(1) Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli tisztviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján őket megilletik.

(2) Az Egyezmény semmilyen módon nem korlátozza azokat a kivételeket, mentességeket, levonásokat, beszámításokat vagy más engedményeket, amelyeket

a) bármelyik Szerződő Állam jogszabályai, vagy

b) a Szerződő Államok közti bármely más egyezmények jelenleg nyújtanak, vagy a jövőben nyújtani fognak.

25. Cikk

Hatálybalépés

(1) Az Egyezményt a Szerződő Államok Kormányai eljárási rendjének megfelelően meg kell erősíteni vagy jóvá kell hagyni és az hatályba lép, mielőtt a felek értesítették egymást arról, hogy az alkotmányos követelményeiknek eleget tettek.

(2) Az Egyezmény rendelkezései érvényesek lesznek:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének napját követő második hónap első napján vagy az után fizetett vagy beszámított összegekre,

b) az egyéb adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének napját követő január hónap első napján vagy az után kezdődő adózási időszakokra.

26. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig az egyik Szerződő Állam Kormányja azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam Kormányja felmondhatja az Egyezmény hatálybalépésének napjától számított 5 év eltelte után bármikor, feltéve, hogy a felmondásról legalább 6 hónappal előbb diplomáciai úton értesítést ad. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

1. a forrásnál levont adók tekintetében a 6 hónapos időszak lejáratát követő január hónap első napján vagy az után fizetett vagy beszámított összegekre;

2. az egyéb adók tekintetében a 6 hónapos időszak lejáratát követő január hónap első napján vagy az után kezdődő adózási időszakokra.

Készült Washingtonban, két példányban, mindkettő magyar és angol nyelven, a két szöveg egyaránt hiteles, 1979. február 12. napján.